

Vlaams
Parlement

vergadering **C110 – BIN7**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 28 januari 2014

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over besparingen op de verzekeringspolissen van gemeenten - 707 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de evaluatie van het Vlaamse integratiebeleid - 731 (2013-2014)	6
Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over een inburgeringstraject op maat van het stijgend aantal intra-Europese en arbeidsmigranten - 816 (2013-2014)	13
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de projecten naar aanleiding van de herdenking van de Grote Oorlog - 812 (2013-2014)	18
Vraag om uitleg van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de telmethode van het aantal personeelsleden met een migratieachtergrond bij de Vlaamse overheid - 814 (2013-2014)	23
Vraag om uitleg van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het erkennen van verworven competenties (EVC) bij de Vlaamse overheid - 815 (2013-2014)	25

■

Voorzitter: de heer Marnic De Meulemeester

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over besparingen op de verzekeringspolissen van gemeenten - 707 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag is ingediend op 7 januari 2014. Intussen is er al wat bijkomende informatie ter beschikking gesteld. Minister, gisteren ben ik op de gemeenteraad door een fractiegenoot van u ondervraagd over onze concrete actiepunten. Het is dus een belangrijke materie. Als we moeten besparen, moeten we alle middelen aanwenden. Ook in De Tijd van vandaag trekt een eminente collega van ons nogmaals aan de alarmbel en zegt dat de pensioenproblematiek de goede werking van de gemeentelijke diensten en het OCMW voor een deel ondermijnt.

Minister, u hebt een eindejaarsinterview gegeven dat volgens mij nog belangrijker was dan het interview dat u gisteren aan de West-Vlaamse pers gaf. In het interview in De Standaard van 31 december 2013 stond in de titel dat gemeenten te duur verzekerd waren. Gemeenten en OCMW's kunnen volgens u miljoenen euro's besparen als ze beter zouden onderhandelen over hun verzekeringspolissen. Jaarlijks betalen ze samen 62 miljoen euro om zich te verzekeren tegen arbeidsongevallen, branden, auto-ongevallen en dergelijke. Minister, u hebt het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een leidraad laten uitwerken. Die moet gemeenten over de streep trekken om vaker hun verzekeringspolissen tegen het licht te houden, onder andere door een expert de verzekeringsportefeuille te laten doorlichten. Het is geen evidente oefening omdat de verzekeringsportefeuille van een lokaal bestuur – en u onderkent dat ook – vaak divers en ingewikkeld samengesteld is. Maar u blijft bij uw stelling dat lokale besturen tussen 10 en de 20 miljoen euro zouden kunnen besparen op hun verzekeringskosten.

Minister, ik heb gisteravond ook aan uw fractiegenoot in de gemeenteraad gezegd dat onze gemeente in 2010 een studiebureau heeft aangesteld om de verzekeringsportefeuille van de gemeente en het OCMW tegen het daglicht te houden. Het bureau heeft een aantal dubbele verzekeringen ontdekt. Door te onderhandelen met Ethias, onze huisverzekeraar, en zonder nieuwe aanbesteding, hebben we 10 procent korting op de premies gekregen. Als ik het me goed herinner, betaalden we in 2010 ongeveer 330.000 euro aan verzekeringspremies. Dat is in 2013 gedaald tot 291.000 euro, gewoon door de verzekeringsportefeuille eens tegen het licht te houden en een efficiëntieoefening te maken.

Minister, ik heb vernomen dat de leidraad intussen online staat bij het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. Mijn oorspronkelijke vraag was welke concrete acties u zou ondernemen en wat de stand van zaken van de leidraad was. Het zou misschien niet oninteressant zijn om de lokale besturen dit te laten weten zodat men kan nagaan welke stappen er kunnen worden gezet om op een vlotte en efficiënte manier kosten te besparen zodat we die middelen kunnen inzetten voor bijvoorbeeld de pensioenlast of de uitbouw van het sociale beleid.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Voorzitter, minister, het is inderdaad goed dat de slapende gemeenten wakker worden geschud en hun verzekeringsportefeuille bekijken. Wij hebben al wat ervaring. Ik ben al twintig jaar burgemeester. We hebben in het begin de portefeuilles door elkaar geschud. Op een bepaald moment werd er een actie ondernomen. Dat stuitte op veel weerstand overall in Vlaanderen, bijvoorbeeld bij secretarissen die destijds voorstander waren van die samenwerking met de toenmalige agent Onderlinge Maatschappij der Openbare Besturen (OMOB).

Wij hebben toen een aanbesteding gedaan en daardoor enorme besparingen kunnen doen. Ik denk dat ik dat al in een vorige commissievergadering heb gezegd. Het is goed dat er zo'n

lastenboek is uitgekomen. Het vereist inderdaad veel specialistenwerk om daarmee op de markt te gaan. Het is goed dat het ter beschikking staat van de gemeenten. Het moet regelmatig aan bod komen. Je zult er wel niet ieder jaar succes en winst mee kunnen realiseren. Dat is evident. Ik ben ook benieuwd naar die raming. Het is een ‘Blankenbergse’ rekening, een raming van winsten tussen 10 en 20 miljoen euro. Daar ligt veel winst tussen. Veurne is blijkbaar de eerste winnaar. Het doet mij, streekgenoot, veel plezier dat er al een efficiëntiewinst werd gerealiseerd.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: In augustus 2010, tijdens de komkommertijd, heb ik daar even mee in De Standaard gestaan. Toen heb ik de lokale besturen ertoe opgeroepen na te gaan of alle polissen wel beantwoorden aan de noden.

Mijnheer Verfaillie, u zegt dat er bij sommige steden en gemeenten polissen lopen die misschien beter ergens anders kunnen worden ondergebracht. Het is een efficiëntieoefening. Iedereen spreekt uit eigen ervaring. Ik zit in mijn eigen stad niet in de meerderheid, maar we hebben een hele goede budgethouder, ontvanger. Die screent die polissen voortdurend. Op die manier kun je veel winsten maken. Dat meen ik.

In Antwerpen en Gent is het gestegen. Ik zie dat Sint-Niklaas gezakt is voor het betalen van polissen. Misschien is het een intergemeentelijk verhaal. Ik heb vernomen dat een aantal gemeenten samen leningen afsluiten. Misschien kunnen een aantal gemeenten samen naar een verzekeringsmaatschappij stappen.

Zoals de heer Verfaillie terecht opmerkt, is het een optie. Ik ben blij dat de overheid daar een leidraad voor geeft. Het is inderdaad zo dat we de gemeenten wakker moeten schudden, terwijl de gemeenten toch al zouden moeten weten dat ze daarop kunnen besparen. Test-Aankoop heeft toch ook al aan de particulieren gezegd dat ze hun verzekeringen moeten bekijken. Tot mijn eigen schade en schande heb ik vastgesteld dat ik de voorbije jaren zelf oververzekerd was. Iemand van zo'n grote waarde mag natuurlijk goed verzekerd zijn – dat bedoel ik uiteraard ironisch. *(Gelach. Opmerkingen van de heren Bart Caron en Jan Verfaillie)*

Als huisvaders en -moeders dat moeten doen, lijkt het mij logisch dat de gemeenten dat ook moeten doen. Ik ben blij dat de overheid de gemeenten daartoe aanzet. Ik vind dat het een voortdurende job is van de gemeenten om na te gaan op welke manier we op dat vlak kunnen besparen.

Minister Geert Bourgeois: Het is inderdaad goed dat we alle mogelijke efficiëntie-maatregelen tegen het licht houden met betrekking tot de gemeenten. U weet dat er deze regeerperiode een aantal maatregelen werden genomen, zoals de planlastverminderingen en de raamcontracten die we aanbieden vanuit het agentschap en de samenwerking tussen gemeenten en de OCMW's, waarbij bepaalde gemeenten zeer sterke efficiëntiewinsten bereiken.

Een ander punt heeft inderdaad betrekking op de verzekeringen. De heer Meremans heeft daar destijds een schriftelijke vraag over gesteld. Aan de hand van de economische functie en de begroting hebben we kunnen nagaan dat het verzekeringsuitgavenpakket van alle gemeenten samen in Vlaanderen een aanzienlijk bedrag betreft. Het gaat over ongeveer 60 miljoen euro per jaar. Dat is niet weinig. Tegelijk hebben we vastgesteld dat er in Vlaanderen geen cultuur bestaat om op regelmatige tijden opnieuw aan te besteden. De heer Vanden Bussche heeft daarnaar verwezen.

Anderzijds is het een wettelijke verplichting. Artikel 37, paragraaf 2, van de wet op de overheidsdrachten bepaalt dat zulke contracten maximum vier jaar mogen lopen en dat je dan een nieuwe aanbesteding moet doen – dus meer dan een soort onderhandeling, mijnheer Verfaillie.

In Wallonië en Brussel is die cultuur iets anders. We hebben cijfers opgevraagd over het totaal aantal aanbestedingsdossiers van de afgelopen vijf jaar. In Wallonië zijn het er 192, in

het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest 58, in Vlaanderen 60. In de grootste deelstaat zijn het er dus slechts 60, evenveel als Brussel.

Het is bewezen dat je daar grote efficiëntiewinsten mee kunt bereiken. De heer Verfaillie heeft gezegd dat ze 10 procent profijt hebben gedaan door een heronderhandeling met de maatschappij aan wie de opdracht gegund was. Ik heb in de zitting aangehaald dat Dilbeek – de burgemeester is hier aanwezig – voor zijn gemeente en politiezone samen van 428.901 euro premies per jaar naar 245.196 euro is gezakt. Dat is veel meer dan 10 procent, namelijk 43 procent. In Ham gaat het voor de gemeente en het OCMW om 52 procent. In Izegem is het voor de burgerlijke aansprakelijkheid van het OCMW alleen gezakt van 16.643 euro naar 9792 euro.

Er zijn dus aanzienlijke besparingen doorgevoerd. Ik vind het goed om de gemeenten daarin te ondersteunen. Een aantal commissieleden hebben hier ook al gezegd dat het moeilijk is om zelf al die verzekeringen tegen het licht te houden en na te gaan of men voor een aantal zaken niet dubbel verzekerd of onderverzekerd is. Mijn agentschap heeft dan ook een bestek opgemaakt dat erop neerkomt dat er een consultant wordt aangesteld die de analyse maakt van de bestaande portefeuille en van de verzekeringsbehoeftes. Dat is niet noodzakelijk hetzelfde bij elk bestuur. Die consultant begeleidt dan het bestuur bij elke opdracht. Het gaat om een relatief lage kost van ongeveer 5000 euro. Wanneer men echter ziet wat de opbrengst daarvan kan zijn, dan lijkt het me zeker de moeite om dat te doen.

Intussen heeft iedereen kennis kunnen nemen van het bestek dat op de website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur staat. Het agentschap heeft dat ook bekendgemaakt aan de besturen door middel van een elektronische nieuwsbrief. Ik weet niet of het agentschap er ook op gewezen heeft dat het eigenlijk ook een wettelijke verplichting is. Ik zal dat nog controleren. Artikel 37, paragraaf 2, van de wet op de overheidsopdrachten bepaalt dat zulke contracten maximaal vier jaar lopen en dan opnieuw moeten worden aanbesteed. Indien deze bepaling niet is opgenomen in het elektronische bericht, dan zal ik vragen om dat ook aan de gemeenten te laten weten. Maar ook zonder is het goed dat gemeenten dat doen omdat het ertoe kan leiden dat gemeenten beter verzekerd zijn. Soms zijn zaken niet of onderverzekerd, soms zijn er ook dubbele verzekeringen.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Het lijkt me interessant om de gemeenten via een omzendbrief in te lichten of het al dan niet gaat over een wettelijke verplichting want daar bestaat inderdaad onduidelijkheid over. Persoonlijk denk ik dat er maar driemaal een herhalingsopdracht kan worden gegeven en dat er nadien een nieuwe aanbesteding moet gebeuren.

De diensten zelf zijn gewoon om met een bepaalde maatschappij te werken. De return die men soms krijgt door een goede verstandhouding en het voordeel dat ze soms de schadegevallen oplossen, zit natuurlijk niet in de winst die men eventueel genereert met een nieuwe opdracht met een maatschappij die men niet zo goed kent. Dat is echter geen reden om daar bij overheidsopdrachten rekening mee te houden.

Minister Geert Bourgeois: We hebben het al aan de gemeenten laten weten. In het elektronisch bericht staat echter niet vermeld dat de wet op de overheidsopdrachten zo'n bepaling bevat. Mijnheer Vanden Bussche, wat u zegt, zal wel enigszins kloppen. Het gaat over de macht der gewoonte en de comfortabele relatie, maar de wet is de wet. Daarnaast staat in zo'n bestek ook de kwaliteit van de dienstverlening en dus niet alleen de prijs. Ik zal niet zeggen dat er een monopolie is op die markt, maar u hebt ook zelf een naam laten vallen. Door de macht der gewoonte is er een stevige machtpositie gegroeid. Andere maatschappijen

willen echter die vrije markt en de concurrentie laten spelen. Een gemeente moet even goed verzekerd zijn via een bestek waar vier of vijf maatschappijen aan meedoen als via een bestek waar door de macht der gewoonte één maatschappij de dienst uitmaakt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de evaluatie van het Vlaamse integratiebeleid - 731 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, ‘wachtdijst’ is jammer genoeg voor veel nieuwkomers nog altijd het eerste woord Nederlands dat ze leren. Zo blijkt uit een evaluatie van het Vlaams integratiebeleid, schreef de krant De Tijd op 10 januari 2014. Een op vijf inburgeraars kan binnen zes maanden niet beginnen met een cursus Nederlands. Voor een cursus Maatschappelijke Oriëntatie (MO) moet een inburgeraar op vijf zelfs meer dan een jaar wachten. Dat blijkt uit een evaluatie van de onthaalbureaus.

Die wachtdijsten, stelt het rapport volgens de krant, ondermijnen het effect van de inburgering en maken het traject complexer. Bovendien zit er ruis op de samenwerking tussen de VDAB en de onthaalbureaus (OB).

Wachtdijsten in Nederlands als tweede taal (NT2) en MO en gebrekkige samenwerking tussen de onthaalbureaus en de VDAB: het zijn pijnpunten uit het beleid die al jaren bestaan.

Minister, bent u het eens met de conclusie van de evaluatie dat de wachtdijsten het effect van inburgering ondermijnen, het traject complexer maken en dat de samenwerking tussen de VDAB en de onthaalbureaus op z’n zachtst gezegd beter kan? Bent u van plan nog tijdens deze regeerperiode initiatieven te nemen om deze wantoestand eindelijk een halt toe te roepen? Zo ja, welke? Zo neen, waarom niet?

Als horizontaal minister bevoegd voor de integratie of als minister met die horizontale bevoegdheid, hebt u ook een belangrijke opdracht om uw collega-ministers op hun verantwoordelijkheden te wijzen. Hoe hebt u dat tot nog toe gedaan bij minister Muyters, bevoegd voor de VDAB, en bij minister Smet, bevoegd voor de Huizen van het Nederlands en de lessen NT2? Minister, waarom heeft uw horizontale opdracht ten aanzien van minister Muyters voor de VDAB en ten aanzien van minister Smet voor de Huizen van het Nederlands, net als uw eigen opdracht inzake een efficiënte organisatie van de lessen MO, volgens u nog geen resultaten opgeleverd?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Mevrouw Zamouri, ik heb vorige week in de commissie Onderwijs ongeveer dezelfde vraag om uitleg gesteld aan minister Smet, die bevoegd is voor de NT2-lessen, ook vanuit mijn bezorgdheid voor inburgering, want het is een gecombineerd probleem. Minister Smet heeft aangegeven dat er wat problemen zijn, maar dat er al oplossingen zijn aangereikt, dat de wachtdijsten korter worden en de pijnpunten gekend zijn.

Ik wil het ook even hebben over de aspecten die we hier al hebben behandeld, zoals de digitale ondersteuning, het sneller op elkaar afstemmen van gegevens, doorstroming enzovoort. Dit is natuurlijk een beginfase, en daarop moest minister Smet het antwoord schuldig blijven. Mevrouw Zamouri, u volgt de teneur van wat in de pers is gekomen. Het gaat over een heel lijvig dossier. Daarin wordt duidelijk aangegeven dat het aspect

inburgering in dit verhaal vruchten afwerpt. Helemaal kommer en kwel is het dus niet. Ik neem aan dat de minister meer licht zal werpen, zeker op de coördinerende functies.

Mevrouw Khadija Zamouri: Mijnheer Segers, het siert u dat u uw minister even ter hulp schiet.

De heer Willy Segers: Vorige week hebben we het thema inzake Onderwijs behandeld.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Zamouri, het is normaal dat als een minister zich in een horizontale positie bevindt, zijn fractiegenoot hem ter hulp snelt.

Maar alle gekheid op een stokje. De Tijd verwijst naar een rapport met de titel 'Verbindingen', dat ik heb besteld. Ik raad u aan om kennis te nemen van dat rapport en niet alleen van het artikel in De Tijd. Ik heb opdracht gegeven aan de onderwijsinspectie om een kwaliteitstoezicht uit te oefenen. Dat deed die inspectie al op het NT2-aanbod in de centra voor basiseducatie (CBE) en de centra voor volwassenenonderwijs (CVO). Ook het hele traject, de kernprocessen inburgering, zijn door die inspectie onderzocht op mijn verzoek – trajectbegeleiding, maatschappelijke oriëntatie, loopbaanoriëntatie en Nederlands tweede taal – met de uitdrukkelijke vraag om beleidsaanbevelingen te formuleren. Dat team heeft daar grondig werk van gemaakt en dat heeft geresulteerd in het rapport 'Verbindingen'.

Op 7 november 2013 heeft het inspectieteam het rapport aan mij voorgesteld en hebben we de beleidsaanbevelingen besproken. De inspectie Onderwijs heeft het rapport vervolgens ook bezorgd aan minister Smet. Voor wie tijd heeft, het is heel interessant om het volledige rapport te lezen. Het is veel genuanceerder en veelomvattender dan wat in De Tijd staat. Het rapport gaat veel breder.

Het rapport brengt enkele positieve punten van het beleid onder de aandacht, en ook enkele punten die voor verbetering vatbaar zijn. Het positieve is dat de onthaalbureaus een grote ontwikkelingsdynamiek kennen. Ze ontwikkelen aan de lopende band instrumenten en procedures in functie van het aanbod en de kwaliteit van de lessen MO. Bij de onthaalbureaus groeit het besef dat samenwerking en overleg met andere actoren essentieel zijn voor de kwaliteit van de trajectbegeleiding.

Het is zonder meer duidelijk dat er een grote diversiteit is op het werkveld. De veelheid aan initiatieven die de onthaalbureaus momenteel ontplooiën, vormt een rijkdom. Die lokale diversiteit biedt een opportuniteit voor lokale inbedding.

Over het algemeen kun je stellen dat er een behoeftedekkend aanbod MO wordt georganiseerd. Het referentiekader van de overheid is met het nieuwe decreet sterker onderbouwd en transparanter. Er bestaan goede samenwerkingsverbanden met de consortia in het volwassenenonderwijs en met diensten zoals het National Recognition Information Centre (NARIC) voor het uittekenen van het educatief traject voor inburgeraars.

Er is heel wat geïnvesteerd in de samenwerking met de VDAB, zowel binnen de overheid als op het werkveld. Gezien de grootte van de doelgroep en het aanklappend beleid, moeten die inspanningen worden voortgezet.

Er zijn ook verbeterpunten en aandachtspunten. Inzake organisatie en aanbod worstelen de onthaalbureaus met de grote heterogeniteit van de lesgroepen en de wisselende instroom, wat kan leiden tot beperkte wachtlijsten. Er zijn nog steeds pertinente wachtlijsten voor cursussen NT2. NT2 zit bij Onderwijs, zoals u weet.

Er wordt nog te weinig gebruik gemaakt van geïntegreerde trajecten, bijvoorbeeld Nederlands op de opleidingsvloer. Het NT2-aanbod moet nog beter worden afgestemd op de behoefte van de cursist. Er is duidelijk nog een ruime marge voor kwaliteitsverbetering.

De groep van inburgeraars die een educatief perspectief doorlopen, blijft klein. Voor de inburgeraar zelf staan enkele hinderpalen in de weg om zijn of haar elders verworven kwalificaties te laten erkennen.

Op de verbinding met de VDAB zit ruis in sommige regio's. De data-uitwisseling tussen verschillende partners kan nog beter. Administratieve taakbelasting voor trajectbegeleiders moet worden beperkt.

Het is dus een genuanceerd rapport dat in totaliteit positief is, maar dat wijst op aandachtspunten, niet het minst gelet op de zeer grote diversiteit van de instroom, die ook verantwoordelijk is voor beperkte wachtlijsten bij inburgering. Ik heb het dan niet over wachtlijsten bij NT2.

Uw eerste vraag, mevrouw Zamouri, is of ik het eens ben met de conclusie dat het eerste woord dat ze leren 'wachtlijsten' is. Die conclusie onderschrijf ik niet. De cijfers met betrekking tot de wachtlijsten MO werden naar mijn oordeel verkeerd gelezen door de krant De Tijd. Ik weet niet of u het rapport hebt gelezen. Ik lees in De Tijd dat een op vijf kandidaten meer dan één jaar moet wachten op een cursus Maatschappelijke Oriëntatie, maar dat klopt niet: het gaat over 8 procent dat niet kan instappen binnen het jaar, en dat is een groot verschil met 20 procent. De tabel waarop de krant zich baseert, geeft enkel de personen weer die nog niet waren ingeschreven in een cursus. Om te weten hoeveel inburgeraars hoe lang moeten wachten op een cursus, moeten we alle inburgeraars in ogenschouw nemen, ook degenen die wel werden ingeschreven in een cursus Maatschappelijke Oriëntatie. Als we dan alle inburgeraars bekijken die tussen 31 mei 2011 en 1 juni 2012 een contract ondertekend hebben waarin de cursus MO is opgenomen, dan stellen we vast dat 77 procent binnen het halfjaar in een cursus is ingestapt en 92 procent binnen het jaar. Dat is dus een vrij grote nuance. De cijfers uit de tabel werden verkeerd geïnterpreteerd.

Voor meer details wat betreft de wachttijden voor de cursus MO, verwijs ik naar mijn uitgebreide antwoord op [schriftelijke vraag 227 van 25 januari 2013](#) van mevrouw Pehlivan. De oorzaak van de wachttijden ligt vooral in het streven naar het aanbieden van een gepast aanbod in de eigen taal. Ter illustratie: wanneer we de vijftien belangrijkste nationaliteiten samentellen, komen we slechts aan 53 procent van degenen die wachten op een aanbod, de andere 47 procent bestaat uit inburgeraars van 112 verschillende nationaliteiten. U weet dat de onthaalbureaus een opdracht hebben en die ook uitvoeren, dat staat trouwens ook in het rapport: ze zoeken zo veel mogelijk naar maatwerk, naar gepaste, flexibele oplossingen. Bovendien zijn er bij de inburgeraars ook een aantal mensen die aangeven dat ze zelf nog niet willen starten, bijvoorbeeld wegens ziekte, een gebrek aan kinderopvang, zwangerschap. Die 8 procent situeert zich dus bij degenen die wegens de specifieke taal, hun eigen taal, niet onder het aanbod van de vijftien grootste vallen en voor wie dus gezocht moet worden naar een gepast aanbod. Bovendien zijn er dus een aantal mensen die om persoonlijke redenen vragen om te wachten.

Wat de wachtlijsten voor NT2 betreft, wil ik dus nogmaals beklemtonen dat dit iets is dat minister Smet aangaat, want ze vallen niet onder Inburgering. Het uitgangspunt van het inburgeringsbeleid is dat inburgeraars zo snel mogelijk na hun aankomst een inburgeringstraject moeten kunnen volgen. Hoe langer het duurt om in te stappen in een cursus NT2, op A1- of op A2-niveau, hoe langer het ook duurt om te kunnen instappen in bepaalde beroepsopleidingen aangeboden door de VDAB. Ik ben het, voor alle duidelijkheid, dus volledig eens met de conclusie dat wachtlijsten zo veel mogelijk moeten worden vermeden.

De relatie tussen de onthaalbureaus en de VDAB kan inderdaad beter, dat is ook de conclusie van het rapport, maar we moeten wel nuanceren. Het aantal doorgestroomde inburgeraars naar de VDAB ligt ongeveer op het niveau van aantal inburgeringsattesten, namelijk 13.000. Zeggen dat het allemaal kommer en kwel is, is niet waar. Integendeel, het niveau ligt hoog, maar alles kan beter en dat is ook hier het geval.

U weet, dames en heren, dat de samenwerking tussen Inburgering en de VDAB wordt versterkt in het nieuwe Integratie- en Inburgeringsdecreet. Daarin is opgenomen dat professionele loopbaanoriëntatie geen onderdeel meer is van het inburgeringstraject, maar door de VDAB wordt aangeboden in het vervolgaanbod. Dat zal samenwerking duidelijker

maken. Bij de opmaak van nieuwe samenwerkingsovereenkomsten tussen de VDAB en de onthaalbureaus, in het nieuwe decreet, zal er ook de nodige aandacht moeten worden besteed aan doorverwijzing vanuit de VDAB, en omgekeerd vanuit de onthaalbureaus.

Het optrekken van het niveau A1 naar A2 in het nieuwe decreet zal de warme overdracht naar de VDAB ook verbeteren, aangezien een gebrekkige of onvoldoende kennis van het Nederlands nu vaak een struikelblok is voor een opleiding bij de VDAB.

Mevrouw Zamouri, u vraagt of ik van plan ben om tijdens deze regeerperiode nog initiatieven te nemen om “deze wantoestanden een halt toe te roepen”. Ik heb het al gezegd dat ‘wantoestanden’ een woord is dat niet past in deze context. Uit de evaluatie van het inburgeringsbeleid door het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA) in 2010, bleek de positieve impact van inburgering. Tussen 2005 en 2012 ondertekenden meer dan 110.000 personen een inburgeringscontract. In de periode 2008 tot en met 2012 schreven zich meer dan een half miljoen personen in voor een cursus NT2. Het HIVA-rapport geeft ook aan dat er een vooruitgang is in de samenwerking tussen de partners sinds 2007. Ook in het HIVA-rapport werden, net zoals in het rapport van de onderwijsinspectie, verbeterpunten aangegeven, maar ik lees in geen van beide rapporten dat er sprake is van ‘wantoestanden’.

Ik was zelf vragende partij voor deze doorlichting. Het is heel correct en normaal dat we de resultaten niet naast ons neerleggen, maar precies aanwenden om het beleid verder te verbeteren. Een systematische oplijsting van verbeterpunten in het rapport wordt gebruikt in overleg tussen de administratie Inburgering en andere betrokken actoren, onder meer de aanbodverstrekkers NT2 en de VDAB. In mijn beleidsbrief gaf ik al aan dat ik het rapport zal gebruiken om aan de uitvoering van het Integratie- en Inburgeringsdecreet vorm te geven en om, waar nodig, nieuwe acties op te zetten om de gesignaleerde knelpunten weg te werken.

U hebt het over mijn opdracht als horizontaal bevoegd minister. U weet dat niet alleen de horizontaliteit speelt, maar ook de verticaliteit. U weet dat ik in deze bestuursperiode heel veel aandacht besteed aan en een heel sterke klemtoon leg op de rol van het lokale niveau. In de interne staatshervorming heeft het lokale niveau de regiefunctie. Het lokale niveau zal ook worden aangemoedigd om zo nauw mogelijk samen te werken met het nieuwe agentschap. U weet dat het aantal gemeenten met een lokale integratiedienst in deze periode verdubbeld is. Dat betekent dat dit zo veel gemeenten zijn waar het integratiebeleid ook een lokaal beleidsdomein is. Het is heel belangrijk dat dit voorwerp wordt van gemeentelijk beleid. Ik heb het vroeger zelf ervaren in contacten met gemeentelijke bestuurders die de band met ons integratiebeleid en met de subsidies die daarvoor kwamen, eigenlijk niet zagen omdat dat gaat naar een onthaalbureau of een integratiedienst, als het ware een beetje buiten de stedelijke administratie.

Het is belangrijk dat we op alle vlakken, ook horizontaal, lokaal initiatieven nemen. U kent de voorstellen die ik daarvoor heb geformuleerd en de initiatieven die ik daaromtrent ontwikkeld heb. Het is inderdaad ook zo dat ik mijn collega-ministers permanent, waar dat kan en moet, betrek bij de hele aangelegenheid. Dat gebeurt onder andere met het horizontaal integratiebeleidsplan dat goedgekeurd is eind 2012 en waarbij alle beleidsdomeinen betrokken worden in onze inclusieve samenwerking.

Wat betreft de wachttijden MO en NT2 en de samenwerking met de VDAB zitten we met de betrokken instanties samen. Wat ik natuurlijk niet kan, is de competenties van de collega's bevoegd voor het onderwijs en voor de VDAB overnemen. Maar het is veel te kort door de bocht in uw vraagstelling om te stellen dat die horizontale opdracht niet geleid heeft tot resultaten. Naast onder andere verbetering van samenwerking met de VDAB, het efficiënter organiseren van aanbod MO en het meer inspelen op noden van inburgeraars, was de voornaamste uitdaging deze regeerperiode om op korte termijn te voorzien in een sterke capaciteitsvergroting.

Het inburgeringsbeleid is een jong beleidsdomein, van 2004. In tien jaar is er een heel sterke stijging geweest van het aantal inburgeraars. Tijdens deze regeerperiode werden inmiddels,

tot september 2013, 73.602 contracten getekend. Tegen het einde van deze regeerperiode zullen er dat volgens de prognose 88.500 zijn. In de vorige regeerperiode waren dat er 50.000. Dit is dus een stijging van 77 procent in deze regeerperiode tegenover vorige regeerperiode.

Er is niet alleen een sterke stijging van het aantal, maar er is ook een heel grote wijziging in het profiel van de inburgeraars. Het aandeel van de verplichte inburgeraars daalt. Het aandeel rechthebbenden dat we willen bereiken maar dat we niet kunnen verplichten, stijgt. Er is een hele grote switch nodig in onze aanpak. De onthaalbureaus hebben op korte termijn hun aanbod moeten vergroten, gelet op het gestegen aantal inburgeraars. Binnen dit aanbod moet men inspelen op een veranderende vraag. Het rapport looft de onthaalbureaus ook uitdrukkelijk om die reden: “Over het algemeen kan men stellen dat (...) er toch een behoefte-dekkend aanbod gerealiseerd wordt. (...) Op beleidsniveau vertonen de onthaalbureaus een grote dynamiek. Zij ontwikkelen aan de lopende band instrumenten en procedures, ook in functie van het aanbod en de kwaliteit van de lessen MO.”

Collega's, ik denk dus dat er op een vrij succesvolle manier is omgegaan met het voorzien in een aanbod voor deze sterk toegenomen en meer dan vroeger gediversifieerde groep inburgeraars, gelet op de zeer grote diversiteit in de nationaliteiten en gelet op het gewijzigde patroon, waarbij we een omslag hebben van verplichten naar rechthebbenden. U weet dat we op dit ogenblik in Vlaanderen een instroom hebben van 65 procent mensen uit de Europese Unie die rechthebbend en niet verplicht zijn. Dit is dan ook het moment voor de onthaalbureaus om mede op basis van grote ervaring en kennis die het Brussels onthaalbureau voor inburgering (bon) heeft opgebouwd, daar specifiek op in te zetten in het Vlaamse Gewest.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Zoals ik het nu begrijp, is het artikel dat in De Tijd is verschenen, waarin wordt gezegd dat één op vijf inburgeraars binnen de zes maanden niet kunnen beginnen met een cursus Nederlands, niet juist. U zegt ook dat de samenwerking tussen de VDAB en de onthaalbureaus in orde is en dat NT2 nog beter afgestemd kan worden op de opleiding naar een beroep. Dat speelt zich dus af in de toekomstige tijd. Ik weet ook dat er inderdaad een aantal dingen zijn gebeurd, maar hier zegt u dat de krant onjuiste conclusies heeft getrokken.

U geeft een aantal cijfers om dit te weerleggen. Ik zal die cijfers checken. Ik kan niet anders dan dat doen. U zegt ook dat het aantal doorgestroomde inburgeraars naar de VDAB even hoog ligt als het aantal dat zich heeft ingeschreven voor een inburgeringscursus. Ik onthoud ook dat u investeert in uw horizontale bevoegdheid ten aanzien van uw collega-ministers, maar ook in uw verticale bevoegdheid waarin u ten aanzien van de lokale overheden heel sterk investeert met een aantal concrete acties.

Ik wil dat allemaal heel graag geloven, maar gisteren lees ik in de kranten, en vandaag hoor ik het op radio en televisie verkondigen, dat we met 1 miljoen allochtone medeburgers zitten. Plots wordt iedereen allochtoon, terwijl we het een tijdje geleden in deze zelfde commissie hadden over de tweede generatie. Vanaf wanneer zijn we geen allochtoon meer? Wanneer stopt het allochtoon-zijn? Gisteren waren er van de 6 miljoen Vlamingen plots 1 miljoen allochtoon. We gaan dus terug naar af.

Minister, ik zet dit af tegen uw verticale bevoegdheid ten aanzien van de lokale instellingen, waarover u zelf voor de zomervakantie in de commissie hebt gezegd dat u het zeer belangrijk vindt dat de lokale structuren, de gemeenten, de overheidsdiensten ervan uitgaan dat je vanaf de tweede generatie geen allochtoon meer bent. Ik was gisteren dan ook zeer ontgoocheld. Ik vroeg mij af of ik dezelfde minister Bourgeois hoorde met wie ik het volledig eens was toen u zei dat men vanaf de tweede generatie geen allochtoon meer is. Plots is het dan weer wel zo en is er een groot probleem want er is een ongelooflijke discrepantie in het onderwijs tussen

mensen van een andere origine en nieuwkomers, en er is een ongelooflijk verschil op de tewerkstellingsmarkt.

Er is een heel groot probleem. Oké, maar waar zitten we dan met de lokale overheidsstructuren die die problemen moeten aanpakken? Ik dacht dat we op één lijn zaten en dat we vooruitgingen? U verwees nog naar mij toen u dat zei van die mensen van de tweede generatie. U gaf mij als schoolvoorbeeld van het feit dat het allemaal goed gaat. U zei: “Als het voor die en die lukt, moet het ook gaan voor de anderen. Voor de rest moet het opgelost worden door de gemeenten, door onderwijs, door werk.” Maar het zijn niet de enkelingen die hier en daar lukken.

Blijkbaar hebt u gisteren zelf moord en brand geschreeuwd want het staat overal. Iedereen is erover bezig, iedereen is opiniestukken aan het schrijven, iedereen zegt dat het niet gaat en dat we het niet alleen kunnen en dat het de schuld is van Jan en alleman.

Minister, u hamert telkens op NT2. U hebt het niveau van het Nederlands verhoogd. Minister, dat is een goede zaak. Ik heb dat ook gezegd in de commissie. Ik heb toen ook gezegd dat het niveau van het Nederlands hoger moet omdat het Nederlands dat de mensen nu moeten leren, niet voldoende is om een brood te kopen. Ik ben er heel blij mee dat u dat niveau verhoogd hebt. Maar waar zit het dan strop? Wie moet het oplossen?

Gisteren verkondigde u dat het fout gaat. Wie moet het probleem van integratie en inburgering oplossen? Tot nu toe hebt u heel zwaar ingezet op nieuwkomers. Dat is een bepaald percentage. U hebt goed werk geleverd door een structuur op te zetten: het extern verzelfstandigd gezelschap (EVA) in Vlaanderen. Maar wat met de rest van de bevolking? Wat gaat u daaraan doen? Wie gaat dat oplossen? Ik dacht dat u minister was, en bent, van Integratie én van Inburgering, en niet van één van die twee? Als u zegt dat er 1 miljoen mensen van allochtone origine zijn, waarvan een groot deel op allerlei niveau problemen heeft, dan vraag ik mij af hoe dat komt en wat wij daaraan gaan doen. Wat moet een minister van Integratie en Inburgering doen ten opzichte van zijn andere collega's om dat probleem mee op te lossen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Zamouri, wat u aanbrengt, gaat buiten het bestek van deze vraag. Ik ga nog even in op de vraag zelf. Ik ben heel formeel: die 20 procent achterstand bij MO klopt niet. Ik spreek me niet uit over NT2. Op bepaalde plaatsen is er voor NT2 een wachtlijst. Dat is een ander cijfer. Maar De Tijd zegt uitdrukkelijk dat er 20 procent wachtenden zijn voor MO. Dat klopt niet. Ik heb u gezegd hoe het in elkaar zit: er wordt maar een deel onder ogen genomen in de tabel waarop De Tijd zich baseert, terwijl het gaat om alle inburgeraars, ook diegenen die zich hebben ingeschreven.

Collega's, het andere debat is in zijn totaliteit natuurlijk veel ruimer. Wie moet de problemen aanpakken? Wat gisteren in de derde editie van de Monitor stond, zegt niets nieuws over de achterstandspositie op zich. We hebben hierover zeer uitvoerig gediscussieerd in het kader van het OESO-rapport. Wij hebben toen onder andere vastgesteld dat er een zeer grote achterstand is, een armoedegraad die 3,8 keer zo hoog is, een slechte huisvestingstoestand, weinig eigenaars, een lage werkparticipatie in Vlaanderen (minder slecht dan in Wallonië en Brussel, maar nog altijd slecht in vergelijking met de allochtone bevolking), een slechte scholingsgraad, hoge schooluitval. Deze vijf indicatoren staan op rood. We hebben dat hier al aangehaald.

Mevrouw Zamouri, het dramatische is dat je ook inzake onderwijs en opleiding, uitzonderingen niet te na gesproken, in de tweede generatie meer dan in andere landen met zware problemen en met zware achterstand zit. Hier hebben wij destijds de discussie gevoerd over de derde generatie. Ik werd hier naar aanleiding van een probleem in een mijncité geïnterpelleerd met de vraag welk integratiebeleid ik zou voeren voor de derde generatie. Ik heb toen gezegd: “Excuus, het decreet gaat, vroeger en ook nu, over de eerste en tweede

generatie. Het is toch niet meer zo dat je met Inburgering een beleid moet voeren met betrekking tot de derde generatie? Daarop moet desgevallend een horizontaal beleid worden gevoerd. We moeten dat bekijken in het onderwijs, enzovoort.”

We hebben daarvoor met deze regering maatregelen genomen. We hebben dat gedaan in het verticale beleid. We hebben ook met uw steun – waarvoor dank – bij inburgering het taalniveau verhoogd naar niveau A2. Dat is belangrijk, want dit wordt in alle omliggende landen gevraagd. We hopen hiermee een van de indicatoren die op ‘rood’ staat bij de OESO, namelijk de lage taalgeletterdheid van migranten, ook van de oudere generatie, te remediëren. In Onderwijsdecreet XXIV staat een zeer belangrijke maatregel: we screenen kinderen op taalkennis en voorzien in bijlessen of een taalbad zelfs van een jaar, bij de overgang naar het eerste leerjaar en bij de overgang naar het secundair onderwijs. We nemen dus een aantal maatregelen.

Ik heb er altijd aan toegevoegd dat het lokale beleid voor mij een essentiële factor is. Ik heb bij mijn aantreden gezegd dat nieuwkomers die in de gemeente toekomen, ontvangen zouden moeten worden op het gemeentehuis, in contact moeten worden gebracht met het verenigingsleven, met het buurtcomité, met het oudercomité, met de sportvereniging waar de kinderen van die mensen in terecht kunnen enzovoort. Er zijn een aantal steden en gemeenten die dat doen. Het is een eerste stap die vaak symbolisch, maar belangrijk is. Ik heb het geluk gehad op enkele van die onthaalmomenten aanwezig te kunnen zijn en je voelt dat die mensen zich betrokken voelen bij die gemeenschap. Het is natuurlijk maar een begin dat moet worden voortgezet. Het is een deel van de keten.

Ik heb ook gewezen op het feit dat wij, vergeleken met de OESO, maar 15 procent arbeids- en studiemigratie uit de derde landen hebben. Het OESO-gemiddelde ligt op 46,5 procent. Omringende landen – Nederland, Frankrijk, Duitsland – halen percentages van 40 procent en meer. Er is dus een instroomprobleem waar moet aan worden gewerkt. Er is in dit land geen actief migratiebeleid. 85 procent van de mensen uit de derde landen komen naar hier uit hoofde van asiel, regularisatie en volgmigratie. Ondanks de migratiestop van 1974 is er ieder jaar een grote instroom die slechts voor 15 procent uit arbeids- en studiemigranten bestaat.

Ik heb ook gezegd dat we in Vlaanderen een tandje moeten bijsteken en dat we het horizontale beleid moeten versterken. We hebben dat gedaan op terreinen zoals het onderwijs. De VDAB neemt steeds meer de taak op zich om mensen niet alleen een beroep te leren, maar ook Nederlands te leren. Ik voeg eraan toe – en u weet dat ook, collega – dat er cijfers zijn dat er bij die instroom ongeveer 40 procent laaggeschoolden zijn en 11 procent analfabeten. Het is dus een bijzonder moeilijke doelgroep om toe te leiden tot een beroep, laat staan tot een diploma.

Het aantal lokale integratiediensten is verdubbeld in deze periode. Ik vind dat men ook een lokaal beleid moet voeren. Dat is ook wat Guy Tegenbos vandaag in de krant schrijft en het is een dimensie die nog vatbaar is voor veel verbetering. In veel gemeenten, zelfs met een integratiedienst, is het vaak niet eens voorwerp van debat in de gemeente. Met de monitor heeft men nu per gemeente de sociaal-economische situatie van die mensen in beeld kunnen brengen: hoeveel leven er in armoede, wat is hun huisvestingssituatie, hoe is de tewerkstellingssituatie, wat is de scholingsgraad, wat is de schooluitval? Dan kun je als lokaal bestuur initiatieven nemen, kun je gaan praten met het verenigingsleven, kun je gaan praten met het onderwijs, kun je onderzoeken of er bijlessen moeten worden gegeven. Het is dus een gedeelde verantwoordelijkheid waar de regierol kan spelen. Het nieuwe aan de monitor is nu dat voor het eerst, dankzij de link met de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de volledige groep van de tweede generatie in beeld is gebracht. Voorheen was er enkel een zicht op de eerste generatie, nu dus ook op de tweede generatie. Er is dus de generatie geboren uit ouders die zelf geboren zijn met een andere nationaliteit, maar die intussen de Belgische nationaliteit hebben, of die geboren zijn uit ouders, vader of moeder, met een

andere nationaliteit, of die zelf nu nog een andere nationaliteit hebben. Er zijn drie categorieën, en dat is nieuw.

De achterstandssituatie is er al heel lang. Naar aanleiding van het OESO-rapport is hier uitgebreid gedebatteerd. Ik ben blij dat er op dit moment toch een grotere maatschappelijke aandacht is voor deze uitdaging. In het Integratiedecreet hebben we uitdrukkelijk gezegd dat het een wederkerig verhaal is. Als ontvangende samenleving moeten we een aantal extra inspanningen leveren. Alles houdt met alles verband.

Voorzitter, misschien komt er hierover morgen een vraag. Het is buiten deze context, maar misschien kunt u dan in het Bureau zeggen dat het onderwerp behandeld is in de commissie.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, ik blijf op mijn honger. Ik zal het rapport lezen en de cijfers vergelijken met wat u zegt en wat ik in De Tijd heb gelezen. Het waren schrijnende cijfers. U kunt het me niet kwalijk nemen dat ik er een vraag over stel. Ik ga er ook van uit dat mensen kunnen lezen en deftige dingen kunnen vertellen.

Ik blijf het erg vinden dat we er niet in slagen om in onze maatschappij vooruitgang te boeken, in het diverse Vlaanderen dat steeds diverser zal worden. U bent en blijft minister van Integratie en Inburgering en u bent al twee legislaturen aan de macht. Ik vind het erg dat we nog altijd geen vooruitgang boeken. Ik zie weinig of niets positiefs gebeuren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over een inburgeringstraject op maat van het stijgend aantal intra-Europese en arbeidsmigranten - 816 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, wegens de werkzaamheden in een andere commissie heb ik het grootste deel van de vorige vraag gemist. Uiteraard heeft mijn vraag om uitleg betrekking op hetzelfde domein of dezelfde bevoegdheid van de minister. In die zin had ik graag de vraagstelling van mevrouw Zamouri bijgewoond.

Mijn vraag om uitleg is gebaseerd op een studiedag die in december plaatsvond op het CeMIS-congres (Centrum voor Migratie en Interculturele Studies in Antwerpen). De werkgroep 8 heeft zich toen gebogen over migratie- en integratietrajecten van Zuid-Europese migranten in Vlaanderen. Dat is gebaseerd op heel wat veldonderzoek. Een van de punten die aan bod kwamen tijdens die studiedag ‘Intra-Europese migratie of mobiliteit: Andere tijden, nieuwe wegen?’, was specifiek de kritische reflectie op het inburgeringsbeleid naar aanleiding van een vergelijking van de in de feiten gevolgde integratietrajecten van EU-burgers versus niet-EU-burgers. Daarbij lag de focus op Zuid-Europese migranten, die naast de Midden- en Oost-Europese (MOE) migranten steeds belangrijker worden als doelgroep voor het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid.

Uit het onderzoek naar de integratietrajecten van de Zuid-Europese migranten bleek dat Spanjaarden en Portugezen – hoewel ze hiertoe niet verplicht zijn – ongeveer even sterk participeren aan de lessen Nederlands als tweede taal (NT2) en aan loopbaanoriëntatie als de niet-EU-burgers. De Spanjaarden en Portugezen participeren daar opvallend sterker aan dan andere EU-burgers. Omdat er binnen deze groep een groot deel ‘werk’ als reden van verblijf in Vlaanderen heeft, lijkt het voor de onderzoekers aannemelijk dat het leren van Nederlands en de deelname aan loopbaanoriëntatie wordt ingegeven door werkgerelateerde noden.

Voor de ondertekening van een inburgeringscontract, participatie aan Maatschappelijke Oriëntatie en het behalen van het inburgeringsattest zijn de cijfers voor deze groep vergelijkbaar met andere EU-burgers en liggen ze een stuk lager dan bij niet-EU-burgers.

De onderzoekers besluiten dat de effectieve inburgeringstrajecten – en dus de noden van de mensen die zich daarvoor hebben ingeschreven – die door deze niet tot een inburgeringstraject verplichte immigranten worden gevolgd, niet gelijklopen met de bestaande indelingen van het inburgeringsbeleid dat u als Vlaams minister voert. Men doelt dan meer specifiek op het onderscheid dat we in het inburgeringsbeleid maken tussen de EU- en de niet-EU-burgers, de arbeidsmigranten en niet-arbeidsmigranten en de tijdelijke versus de niet-tijdelijke verblijfsstatuten om te bepalen of iemand tot de doelgroep van het beleid behoort en of er al dan niet een verplichting is.

De onderzoekers houden een sterk pleidooi om het aanbieden van het traject af te stemmen op de noden van de immigrant in plaats van uit te gaan van de in het Inburgeringsdecreet vooropgestelde categorieën. Zij hebben daar heel uitgesproken meningen over. Persoonlijk ben ik van mening dat het niet zo zwart-wit kan worden gesteld als die onderzoekers daar hebben geformuleerd. Minister, zo bleek uit uw beleidsbrief dat er in de praktijk al volop wordt ingezet op het maximaal bereiken van de gerechtigde doelgroep, meer bepaald de EU-burgers, en dat daar nu ook meer ruimte voor komt door het verminderde aantal verplichte nieuwkomers. We kunnen ook niet om de vaststelling heen dat EU-burgers juridisch niet kunnen worden verplicht. Dat hebben we in deze commissie al heel vaak aangehaald.

Maar een aantal punten die door de onderzoekers naar voren worden gebracht, verdienen volgens mij toch wel de aandacht van de beleidsmakers. Zo stelt men de vraag of het wel nuttig is de duur van het verblijf als criterium te gebruiken om de toegang tot inburgering te bepalen. Mobiliteit en migratie lopen in de praktijk immers door elkaar, zeker bij de intra-Europese migratie. Om tegemoet te komen aan de specifieke noden van EU-arbeidsmigranten werden hier en daar door onthaalbureaus op ad-hocbasis reeds inburgeringstrajecten op maat uitgewerkt. Ook de VDAB en interimkantoren nemen initiatieven op dat vlak. Maar dit is zeker nog geen structureel gegeven. Het gaat echt wel om ad-hocinitiatieven.

Meer algemeen werd het bestaande inburgeringstraject als te gestandaardiseerd beschouwd en pleit men in de studie van CeMis voor meer maatwerk, flexibilisering en differentiatie.

In het MOE-actieplan dat in 2012 werd goedgekeurd, wordt trouwens eveneens een inburgeringstraject vooropgesteld dat tegemoetkomt aan de specifieke noden van deze groep.

Minister, werd in uitvoering van het MOE-actieplan 2012 reeds nagegaan of het bestaande inburgeringstraject tegemoetkomt aan de noden van de MOE-migranten? Hoe kan dit eventueel meer op hun specifieke noden worden afgestemd? Wat zijn de bevindingen in verband met deze passage uit het actieplan?

Wilt u onderzoeken hoe het inburgeringstraject beter kan worden afgestemd op de integratienoden van de EU-arbeidsmigranten en daarbij de ad-hocinitiatieven die op het terrein reeds bestaan, valoriseren?

Deelt u de analyse dat het inburgeringsaanbod tout court meer flexibel en gedifferentieerd dient te zijn dan nu het geval is, zodat het tegemoetkomt aan de specifieke noden van de inburgeraar?

Wat is ten slotte uw mening over de suggestie om het criterium verblijfsduur niet langer te hanteren om de toegang tot het inburgeringstraject te bepalen?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij aan bij de vragen van de heer Kennes, zeker wat het maatwerk betreft. Ik denk dat er daardoor een interessante gedachtewisseling kan ontstaan.

Het is inderdaad gestart, maar deze feiten confronteren ons al met die aanpak. Minister, het is uiteraard belangrijk om te weten hoe u daarmee zult omgaan.

Ik weet niet of ik de vraag hier kan stellen en of u ze meteen kunt beantwoorden. Ik wil ze anders ook wel schriftelijk indienen. Naar aanleiding van dezelfde kwestie had ik in het verleden ook al een vraag gesteld waarbij wat pers mee gemoeid was. Toen werd gezegd: “De Belgische vertegenwoordiger heeft het Vlaamse standpunt verdedigd op de raads werkgroep Integratie, met name dat flexibiliteit aangewezen is en dat originele oplossingen moeten worden gezocht.” Het gaat dan uiteraard over de Europese context, meer bepaald de juridische basis van artikel 79 betreffende het verdrag, de werking van de Europese Unie en maatregelen ten aanzien van Europese Unie-burgers. Minister, is daar intussen nieuws over? Is er al iets gebeurd?

Ik denk dat mijn vraag voor een stuk aansluit bij de vraagstelling van de heer Kennes. Indien u niet mondeling kunt antwoorden, wil ik de vraag wel schriftelijk hernemen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Kennes, het rapport waarnaar u verwijst, is in tegenstelling tot het rapport dat voorwerp was van de vorige vraag, nog geen definitief document. Het eindrapport zal later dit jaar gepubliceerd worden. De tussentijdse bevindingen werden inderdaad besproken op deze workshop. Dit neemt niet weg dat uw vragen pertinent zijn en mijn aandacht verdienen.

Het Kruispunt Migratie en Integratie heeft in 2011 een vorming georganiseerd over het bereiken en betrekken van MOE-Roma door de onthaalbureaus. Dit had een onmiddellijk resultaat. Ik heb die cijfers al gegeven tijdens de plenaire vergadering. In Antwerpen slaagt men er intussen in om 30 procent van de Bulgaren toe te leiden naar een inburgeringscursus en 27 procent van de Roemenen. In Gent ligt het cijfer lager: daar gaat het om 18 procent voor beide groepen.

Antwerpen en Gent wisselen hun expertise uit met de andere onthaalbureaus in een werkgroep ‘rechthebbenden’. De focus ligt hierbij op de grootste groepen rechthebbenden, namelijk de Polen, de Roemenen en de Bulgaren. Het opzet hierbij is te zoeken naar manieren om het aanbod af te stemmen op de bevindingen uit de praktijk en te werken aan verbetering aan de hand van de uitwisseling.

Uiteraard blijven we ook investeren in de werving van rechthebbenden. De bon-methode (Brussels Onthaalbureau Nieuwkomers) werkt daarbij inspirerend. Zo werken we via mond-aan-mondreclame en netwerken die proberen mensen toe te leiden zoals bon dat met succes doet.

Ook de doorverwijzing via het Huis van het Nederlands is cruciaal. Van de Spanjaarden en Portugezen waarop u doelt, zien we immers dat ze in eerste instantie de taal willen leren. Als zij zich aanmelden bij een Huis van het Nederlands wordt ook informatie gegeven over de andere aspecten van het inburgeringstraject.

Aanbod op maat is en blijft het uitgangspunt van inburgering. We hebben daartoe steeds meer instrumenten ontwikkeld. Ik kom daar nog op terug.

Het rapport waar u naar verwijst, toont aan dat voor mensen uit Zuid-Europa, meer bepaald Spanjaarden en Portugezen, werk een van de voornaamste drijfveren is. Tegelijkertijd merken we dat zij spontaan sterk inzetten op NT2. Dat lijkt me ook logisch: wie een job wil leren of verwerven in Vlaanderen, zal sterk inzetten op kennis van het Nederlands. Zij zetten ook sterk in op loopbaanoriëntatie, maar minder op MO. Dat heeft wellicht te maken met het feit dat zij heel rationeel en zo efficiënt mogelijk inzetten op het verwerven van de taal en het ontwikkelen van instrumenten om een job te kunnen uitoefenen.

Wij werken heel vraaggericht in de MO-cursussen. Zij bieden ruimte voor specifieke vragen die EU-migranten zich stellen. Dat zijn dan vaak vragen over hun socialezekerheidsrechten in

het kader van het vrij verkeer van personen binnen Europa, hun statuut, hun rechten enzovoort. Het kunnen ook vragen zijn over hun pensioenrechten.

Met de ondersteuning van het Steunpunt Inburgering en Integratie zullen we verder in kaart brengen wat de integratienoden van de EU-migranten zijn om een verder aanbod op maat uit te werken.

Ik heb aan de onderzoekers al gevraagd om een factsheet te ontwikkelen om een beter zicht te krijgen op het profiel van die Spaanse en Portugese migranten. Wat is hun leeftijd? Wat is hun opleidingsniveau? In welke gemeenten en in welke sectoren komen zij meestal terecht? Het is goed om dat allemaal in kaart te brengen. Ik zal daar normaal eind februari een rapport over krijgen van de onderzoekers.

Inburgering is ook prominent aanwezig op de bestaande initiatieven van de VDAB om de Europese arbeidsmobiliteit te bevorderen. Zoals u weet, zoekt de VDAB in Zuid-Europa naar ingenieurs, verpleegkundigen en IT'ers. Inburgering is daar met pakketten om die mensen, op het moment dat zij kennis maken met het aanbod van jobs hier, te wijzen op de mogelijkheden en de kansen die worden gegeven om Nederlands te leren en zich in te schrijven voor inburgeringstrajecten.

Tot slot zal het Kruispunt Migratie-Integratie in 2014 in samenwerking met de onthaalbureaus een wervingscampagne opzetten om die EU-arbeidsmigranten naar het inspirerende voorbeeld van bon, nog meer dan nu al het geval is toe te leiden als rechthebbenden.

Het decreet van 7 juni 2013 opent bijkomende perspectieven voor de flexibiliteit van het aanbod en voor de afbakening van de doelgroep. Om de integratie te bevorderen zijn er diverse instrumenten ontwikkeld waarvan een inburgeringstraject er een is. Ik heb al vaker in deze commissie gezegd dat inburgering maar een deel is van de integratie. Na inburgering wacht er een bijzonder omvangrijke taakopdracht. De doelgroep, de nieuwkomer, is ook kleiner dan de doelgroep van het integratiebeleid. EU-burgers en arbeidsmigranten worden immers niet verplicht tot inburgering.

De ruimte die het decreet ons biedt, laat ons toe om ook voor de arbeidsmigranten en voor de tweede generatie migranten een aanbod te ontwikkelen. Dat dit op maat moet zijn, staat buiten kijf en staat ook letterlijk in het decreet. We kunnen dit niet verplichten en we zullen behoeftegericht en vraaggestuurd werken. Ik wil wijzen op een aantal initiatieven die in verband daarmee op het getouw staan.

In het kader van maatwerk en een betere oriëntering na het inburgeringstraject zullen de onthaalbureaus werken met een persoonlijk actieplan. Dit instrument, dat persoonlijke actieplan wordt momenteel uitgetest door alle acht onthaalbureaus. Ik verwacht de resultaten vanaf half april. Bij de ontwikkeling van deze tool zijn de verschillende partners zoals Onderwijs, Werk, Huis van het Nederlands en verschillende universiteiten betrokken. De focus ligt hierbij sterk op het creëren van een zo naadloos mogelijke overgang voor de inburgeraar van het inburgeringstraject naar andere reguliere diensten.

Er is ook een aanbod in het weekend en 's avonds. Zelfstudie wordt steeds meer gepromoot door onze onthaalbureaus. Ik heb de opdracht gegeven om een digitaal leerplatform Nederlands te ontwikkelen dat mensen oefenkansen biedt. Het is de bedoeling dat hier voor elk niveau een aanbod wordt ontwikkeld zodat iedereen aan de hand van spelletjes, filmfragmenten, nieuwsberichten enzovoort Nederlands kan oefenen. Dit project is van start gegaan op 1 november 2013 en tegen september 2014 zal een eerste versie klaar zijn, die dan kan worden getest. Het gaat hier om een doorgedreven samenwerking tussen mijn agentschap, de VRT en het Centrum voor Levende Talen (CLT). Ik inspireer me daarvoor op voorbeelden van de BBC, een heel moderne tool om op een interessante, creatieve en speelse wijze Nederlands te leren, aangepast aan diverse niveaus. Ook de vrijstellingstoets blijven we hanteren als een instrument om op maat te werken.

Tot slot wil ik aankondigen dat ik de intentie heb om in de uitvoeringsbesluiten de doelgroep voor een inburgeringstraject te verruimen. Op dit moment is het zo dat arbeidsmigranten waarvan de werkgever een zetel in het buitenland heeft, geen inburgering kunnen volgen. Met andere woorden, in tegenstelling tot andere arbeidsmigranten zijn ze niet eens rechthebbend. Dat hiaat moeten we wegwerken. Met de intra-Europese migratie gaat het vaak om mensen die hier werken, maar van wie de werkgever een zetel heeft in het buitenland.

Mijnheer Kennes, u verwijst ook naar de verblijfsduur. Ik wijs erop dat we met de vernieuwde regelgeving kunnen puzzelen, maatwerk kunnen doen. De verschillende instrumenten laten ons toe om een heel gediversifieerd immigratiebeleid te voeren op maat. Dat geldt ook voor de groepen die hier langer zijn, of voor groepen arbeidsmigranten of EU-burgers. Het decreet laat voldoende ruimte, met dien verstande dat ik de intentie heb het uitvoeringsbesluit aan te passen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Minister, ik dank u voor uw uitgebreid en gestoffeerd antwoord. Het is goed die bijzondere fiches te maken om de situatie van de Spanjaarden en Portugezen goed in kaart te brengen, om zo een zicht te krijgen op wat hun vraag is, waar ze wonen, waar ze werken enzovoort. Het persoonlijk actieplan met de verschillende partners is ook een manier om tegemoet te komen aan de inburgering op maat. Zaken als zelfstudie en de ontwikkeling van een digitaal oefenplatform zitten helemaal in die lijn. Dat zijn positieve evoluties.

Mevrouw Zamouri zei dat er niet veel gebeurt, dat er niet veel is veranderd tijdens deze legislatuur. Ik denk dat er toch heel wat is veranderd. Er zijn kansen en initiatieven in de goede richting. In de regelgeving zijn er kansen om maatwerk uit te werken. Dat gaat natuurlijk gepaard met een zekere kostprijs. Daarvoor zullen initiatieven moeten worden genomen.

Ik veronderstel dat het nieuwe extern verzelfstandigd agentschap (EVA) een rol zal spelen in de kennisontwikkeling en -deling. Wat in de ene stad of gemeente werkt, kan worden overgezet naar andere steden en gemeenten. Het maatwerk dat daar succesvol is, kan dat elders bevorderen.

Het is ook positief dat er een wijziging komt in het besluit, om rekening te houden met de steeds meer voorkomende arbeidscontext van de detachering, waarbij de werkgever zijn zetel houdt in het buitenland en mensen voor langere periodes in ons land tewerkstelt. De doelgroep die zo wordt verruimd, sluit aan bij een realiteit – een realiteit waar we nog vragen bij hebben. Die vragen zijn al gesteld in deze commissie. Er is controle nodig, er moet worden nagegaan of arbeidsrechtelijk en sociaalrechtelijk alles in orde is. Als het in orde is – in heel wat situaties is dat zo – is het belangrijk dat die doelgroep toegang krijgt tot het instrumentarium. Zowel zij als de Vlaamse samenleving heeft daar baat bij.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijn excuses, mijnheer Segers, maar ik heb niet geantwoord op uw bijkomende vraag. U hebt verwezen naar het standpunt van de permanente vertegenwoordiger. Over het gebrek aan vooruitgang met betrekking tot Urbiscoop heb ik in de commissie of in de plenaire vergadering gezegd dat ik de bedoeling had om tot een interfederale interkabinettenwerkgroep (IKW) te komen. Die IKW zou plaats kunnen hebben op 11 februari, in de hoop dat we daar de Franse Gemeenschap en het Groothertogdom in meekrijgen. Tot nu toe hebben ze geen stappen gezet in die richting.

Ik heb met mijn Nederlandse collega gesproken in Brussel om alsnog een poging te doen de zaken in beweging te krijgen. Tot nader order komen we samen op 11 februari. Wat mij betreft, is dat een laatste poging. Er zouden wat gevoeligheden zijn over de vertaling van een aantal termen. Als die gevoeligheden kunnen worden weggewerkt, zullen we zien of we vooruit kunnen. De gevoeligheid voor de uitdagingen is in het Waalse landsgedeelte en het

Groothertogdom heel anders dan bij ons. Minister Van den Bossche en ikzelf blijven aan de kar duwen om dit gedeblokkeerd te krijgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de projecten naar aanleiding van de herdenking van de Grote Oorlog - 812 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister, collega's, ik ben heel tevreden dat de heer Durnez hier naast me zit, want hij is toch ook betrokken partij.

Minister, op zondagavond is iedereen aan zijn televisietoestel gekluisterd voor de serie 'In Vlaamse Velden', die ons een historisch beeld schetst. Sommigen beweren dat het historisch beeld af en toe niet klopt, maar het geeft ons toch een duidelijk beeld van wat zich heeft voorgedaan in onze contreien.

Minister, het is dan ook heel terecht dat de Vlaamse overheid tussen 2014 en 2018 bijzondere aandacht besteedt aan de herdenking van de Grote Oorlog. Voor de toeristisch-recreatieve projecten hebt u 15 miljoen euro uitgetrokken voor projecten over heel Vlaanderen. Van de 44 goedgekeurde projecten werden 5 strategische projecten goedgekeurd. De 5 strategische projecten bevinden zich in Ieper met het In Flanders Fields Museum en de ontsluiting van de belforttoren, in Poperinge met het Lijssenthoek Military Cemetery en het Talbot House, in Zonnebeke met de museumtuin en 'The Legacy of Passchendaele' bij het Memorial Museum Passchendaele, in Diksmuide met de actualisering van het IJzertorenmuseum en de IJzertorensite en in Nieuwpoort met een nieuw bezoekerscentrum bij het sluizencomplex aan de Ganzepoot. We hebben trouwens 14 dagen geleden gezien dat u een goed metselaar bent, u hebt het heel voortreffelijk gedaan bij de eerstesteenlegging in Nieuwpoort.

Deze 5 strategische projecten moeten de trekpleisters worden van de herdenking. De subsidie voor deze 5 projecten bedraagt 6.087.000 euro. Voor de andere 37 projecten wordt in totaal een kleine 9 miljoen euro uitgetrokken.

Bij ons is de opening van de projecten gepland in de loop van de maand maart. De opening valt samen met de fandag voor 'In Vlaamse Velden'. Dat klinkt misschien heel eigenaardig: een fandag voor een historisch epos over een oorlog. Alle acteurs zullen bij ons in Veurne aanwezig zijn en we zullen proberen om een aantal educatieve en andere zaken mee te geven. Onze stadsdiensten zijn samen met Eén en het productiehuis volop bezig met de uitwerking ervan.

Minister, de realisatie van de projecten loopt momenteel ten einde. Er wordt nu natuurlijk nagedacht over de exploitatie en de kosten van de exploitatie lopen hoog op. Elke gemeente heeft zijn project en er wordt ook nagedacht over een manier om die projecten in de markt te zetten en om er de nodige ruchtbaarheid aan te geven. Het zou niet slecht zijn om hiervoor gecoördineerde acties te ondernemen, want ik verneem van de mensen van Westtoer en van Toerisme Vlaanderen dat er nog niet echt werd stilgestaan bij gemeenschappelijke acties om alle projecten samen in de markt te zetten. Ik heb het dan met name over de publiciteit. Alle aandacht gaat naar de grote projecten, de kleinere projecten willen ook – ik zal niet zeggen: een graantje meepikken – opgenomen worden in brochures en dergelijke.

Minister, ziet u als bevoegd minister een mogelijkheid om via een gemeenschappelijke aanpak de projecten beter bekend te maken in plaats van iedereen zijn eigen project te laten promoten? Kunt u instaan voor de coördinatie hiervan? Hoe zult u de aandacht over de 44 projecten verdelen en voorkomen dat alle aandacht uitgaat naar de 5 strategische projecten?

Het is natuurlijk terecht dat ze de meeste aandacht krijgen. Voorziet u nog, of denkt u erover na, om voor de exploitatiekosten vanuit Vlaanderen te voorzien in een of andere financiële bijdrage?

Minister, deze vragen werden niet alleen ingegeven door mijn persoonlijke ervaring, maar ook door het bezoeken van tal van kleinere projecten en eerstesteenleggingen. De betrokken gemeentebesturen stellen zich immers een aantal fundamentele vragen.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Voorzitter, collega's, ik zou de heer Verfaillie moeten bedanken voor zijn vraag, maar eigenlijk heb ik het er wat moeilijk mee. Ik zal niet antwoorden namens de minister, dat zou hoogst ongepast zijn en bovendien weet ik niet wat hij zal zeggen.

Het volgende moet me toch echt van het hart. Ik ben speciaal even tot hier gekomen om mee te delen aan de groep dat ik in heel hoge mate verwonderd ben door de vraagstelling en dat ik mij er toch ook ietwat beledigd door voel.

Mijnheer Verfaillie, u zegt dat de realisatie van de projecten bijna ten einde loopt en dat er nu wordt nagedacht over de exploitatie. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Het staat zo in uw tekst en u hebt het ook zo gezegd. Ik voel me daar een beetje beledigd door, maar als het verkeerd is, ben ik al wat minder beledigd. Ik meen dat niet enkel voor het goedgekeurde project in Poperinge, maar voor alle gesubsidieerde projecten bij de subsidieaanvraag een uitgewerkt exploitatieplan moest worden gevoegd.

Overall is er reeds nagedacht over de exploitatie. De lokale besturen die die projecten hebben ingediend, zijn niet zomaar even als bijen op een pot honing gevlogen zonder over de consequentie na te denken. Ik kan het niet anders dan een beledigende vraag noemen. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Ik ben vandaag misschien vlug beledigd, het is eens wat anders.

Wat de gemeenschappelijke aanpak van de projecten betreft, die vraag snap ik eigenlijk niet. Als het goed is, zeggen we het ook graag. Door Toerisme Vlaanderen is in nauw overleg met Westtoer – ik zou echt eens willen weten wie bij Westtoer daarover iets in de andere richting zou hebben gezegd, zowel nationaal als internationaal – heel hard aan gebundelde marketing gewerkt. Ik vind het een uiting van onvrede of van zich tekort gedaan voelen, die op geen enkele wijze in overeenstemming is met de werkelijkheid.

Ik dank de collega toch voor zijn vraag, omdat hij mij de gelegenheid geeft om een aanvullende vraag te stellen over de herdenking. Minister, tegen 15 maart moeten de projectdossiers worden ingediend voor de evenementen die zullen worden ingepland in de jaren 2016, 2017 en 2018. Ook wij zijn met een aantal dergelijke dossiers bezig. Ik heb een zekere bezorgdheid over die projecten. Ik hoor op heel veel plaatsen dat de mensen die de nieuwe projecten moeten schrijven, dezelfde zijn als degenen die momenteel volop bezig zijn met de uitrol van de projecten die dit en volgende jaar op het programma staan en dat de periode van indiening als heel kort wordt beschouwd. 2018 is nog ver en de eisen van het agentschap over de subsidiedossiers ten aanzien van de ontvankelijkheid, worden almaar groter. Er moeten steeds meer documenten en gefundeerde ramingen worden bijgevoegd. Ik begrijp dat allemaal wel, maar misschien loont het toch eens de moeite dat het agentschap op dat vlak een kleine rondvraag organiseert. Heel misschien moet u toch eens overwegen of die datum van 15 maart niet te optimistisch is en of er geen bijsturing kan gebeuren.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, ik voel me ook een klein beetje beledigd door het betoog van mijn collega. Wij hebben ook contacten, en alle promotiecampagnes gaan specifiek en in

de toekomst over de 5 strategische projecten, maar ik heb het ook over de 44 andere projecten. Ik denk dat de collega absoluut niet in zijn wiek geschoten moet zijn.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Ik voel me zeker niet beledigd door de vraag van de heer Verfaillie. In de onnavolgbare stijl van de heer Verfaillie is toch de vinger op de wonde gelegd. Wij weten, alleen al op lokaal vlak, als je een en ander moet organiseren en er een veelheid van activiteiten is, hoe moeilijk het is om dat allemaal te bundelen in één affiche of te centraliseren in één promotiekanaal. Dat is inderdaad een opdracht die aan de Vlaamse overheid toebehoort en waar veel tijd en energie in zal kruipen.

De heer Verfaillie spreekt over 44 projecten. Er zijn uiteraard ook veel projecten die het verdienen om meegenomen te worden in de publiciteit, die door Toerisme Vlaanderen gekwalificeerd zijn als van lokaal belang, maar dat daarom niet altijd zijn. Ik denk alleen al aan de fly-in die wij zelf met onze gemeente begin augustus organiseren, met deelname van vliegtuigen uit Wereldoorlog I en II, rond het vliegveld Ten Bogaerde, het eerste militair vliegveld dat destijds is aangelegd in Koksijde. Wij zijn volop bezig om die campagne klaar te stomen. Het zou leuk zijn als er een coördinatieadres zou zijn waar men terecht kan met zijn informatie en waarbij die wordt meegenomen in de veelheid van brochures die zullen worden uitgegeven om de verschillende activiteiten aan te kondigen. Het zou spijtig zijn wanneer iets in een of andere publicatie niet wordt meegenomen door een gebrek aan contacten daarover. Het ware zeer goed dat Toerisme Vlaanderen de gemeenten die erbij betrokken zijn, zou melden tegen wanneer de informatie binnen moet zijn voor welke brochures. Ik ga ervan uit dat u niet zult oordelen dat enkel en alleen de 44 projecten en de 5 strategische projecten waardig genoeg zullen zijn om te worden opgenomen in die lijst.

Ik vind in het tv-programma van zondagavond de 'leading role' een zeer mooie verschijning. Het is een aangenaam programma om naar te kijken maar het heeft natuurlijk, zoals vandaag in het dagblad staat, geen enkele documentaire waarde. Het is een fictiereeks, daar ga je de geschiedenis niet uit leren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, laat ons een beetje de vrede bewaren. Ik hoor dat collega Verfaillie in zijn wiek is geschoten en collega Vanden Bussche legt de vinger op de wonde. Het gaat over de 'Groote Oorlog', ik weet het, maar laat ons toch proberen om de zaken rustig af te handelen.

Collega's, ik wil eerst en vooral verwijzen naar de regeling en de afspraken die we gemaakt hebben in het kader van de interne staatshervorming. U weet dat in dat kader de promotie in het binnenland toevertrouwd is aan de lokale en provinciale diensten en organisaties. Zij werken naar mijn aanvoelen op dat punt behoorlijk samen en doen gecoördineerde promoties. U kent er allemaal ongetwijfeld voorbeelden van. Ik geef u enkele voorbeelden.

In de rand van de succesreeks 'In Vlaamse velden' op Eén, waarvoor, mijnheer Verfaillie, blijkbaar een fandag wordt georganiseerd, zetten Westtoer en Toerisme Westhoek een sterke promotionele campagne voor een bezoek aan de Westhoek op. Daarin zijn 'kleinere' attractiepunten zeker mee opgenomen. In West-Vlaanderen staat het overkoepelende cultuurproject GoneWest in voor een overkoepelende communicatie voor veel evenementen: grote, zoals het Lichtfront, tot en met kleinere, lokale initiatieven, zoals voorleesavonden. De provincie Antwerpen en het Vredescentrum in Antwerpen nemen ook zo'n coördinerende rol op voor hun grote en kleine projecten. Minder regionaal maar thematisch met elkaar verbonden, is de communicatiecampagne die de stad Leuven opzet over het thema 'Martelaarssteden', in samenwerking met Aarschot en Dendermonde, relatief kleinere spelers in dit verhaal.

Ik mag dus vaststellen dat er wordt samengewerkt. Toen we begonnen met de herdenking voelde je af en toe kleine spanningen of fricties, of dan toch een beetje ongemak bij het

samenwerken. Dat is logisch. Het omgekeerde zou pas verbazen. Elke stad en elke gemeente ijvert voor eigen projecten, eigen musea, eigen evenementen. Maar je voelt toch – en ik voel dat in de Westhoek – dat er echt wordt samengewerkt en dat men zich minstens als concullega's gaat beschouwen. Ik zie dat op het terrein. Je ziet dat ook in de vele doorverwijsfuncties. Ik kom daar straks op terug.

U weet dat Toerisme Vlaanderen, in het kader van de afspraak die ik daarnet aanhaalde, belast is met de internationale promotie. Met alle respect voor de kleinere, soms bijzonder interessante initiatieven, zal Toerisme Vlaanderen niet in Barcelona promotie voeren voor een voorleesavond in een gemeente over een onderwerp dat ongetwijfeld zeer interessant is maar dat niet van aard is om internationaal te worden gepromoot. Maar als men promotie doet, dan gaat het, als het over Diksmuide gaat, niet alleen over het museum aan de IJzer, maar worden ook de Dodengang en de begraafplaats van Vladslo daarin opgenomen. Als het gaat over de bibliotheek van Leuven, waar er nu een permanente tentoonstelling is, dan wordt bijvoorbeeld de tentoonstelling Ravage in het museum M daarin mee opgenomen. Zo kun je nog veel voorbeelden geven.

Voor de collega's die eraan twifelen of Toerisme Vlaanderen wel die taken op zich neemt, wil ik toch nog enkele zaken vermelden. U weet dat de echte perswerking er in 2014 komt. In 2013 is er al heel wat werk gebeurd. Er werden al negentig journalisten uit acht landen naar Vlaanderen gebracht ter voorbereiding van de periode 2014-2018. In 2014 zullen er nog meer persreizen zijn. De buitenlandkantoren drukken, zoals u weet, zelf geen brochure, maar ze verspreiden de brochure van Toerisme Vlaanderen. Ik denk dat de meesten onder u naar de World Travel Market (WTM) zijn geweest. Zij hebben daar kunnen zien dat er al een tradebrochure ter beschikking is in vier taalversies. Deze brochure wordt in alle buitenlandkantoren gebruikt. Eind maart zal een consumentenbrochure voor het bredere publiek klaar zijn.

Online is vandaag ook een heel belangrijk promotiekanaal. FlandersFields1418.com is een aparte viertalige Facebookpagina met een internationale doelgroep. De Engelse versie heeft zoniet de tienduizend 'likes' overschreden. Er zit een app op voor de actie 'Create a worldwide poppyfield'. Die app werd op het WTM gelanceerd met het uitdelen van tienduizend zakjes poppyzaadjes. Anderzijds is er tweemaal per week een bijdrage over events, gebeurtenissen, weetjes enzovoort met betrekking tot het herdenkingsprogramma. Op hun sites hebben onze buitenlandkantoren ook pagina's over WO I, specifiek gericht op de markt waar zij actief zijn.

De promotie en de samenwerking zijn niet opgenomen in de subsidievoorwaarden, maar organisaties en steden kunnen wel degelijk als collega's goede onderlinge afspraken maken. Ik verwijst naar de afspraak tussen Leuven en Ieper om elkaars brochures te verdelen. Ik denk aan de dubbeltentoonstelling 'Oorlog en trauma' in Ieper en in het Museum dr. Ghislain in Gent, waarbij men zeer collegiaal optreedt en doorverwijst. Naar mijn aanvoelen loopt dat heel goed.

Er is coördinatie vanuit Vlaanderen. Er is een internationaal marketingplan. Dat is tot stand gekomen in samenwerking met Westtoer en Toerisme Vlaanderen. Er is sinds 2012 een maandelijks coördinatieoverleg, waarin ook Toerisme Westhoek, dat de 'kleinere' spelers vertegenwoordigt, zetelt. Ook met Leuven, Antwerpen, Brussel en Brugge houdt Toerisme Vlaanderen geregeld afstemmingsvergaderingen. Bovendien organiseert Toerisme Vlaanderen twee keer per jaar een ontmoeting met WO I-partners die een internationaal verhaal kunnen brengen. Tijdens deze workshops volgt dan een briefing over de communicatieplannen voor de volgende maanden en bestaat de gelegenheid om het eigen project rechtstreeks toe te lichten aan de buitenlandkantoren en eventuele afspraken te maken over promotie ervan.

Mijnheer Verfaillie, in mijn antwoord op de eerste vragen heb ik uw vraag met betrekking tot de 44 projecten al beantwoord. Het is zo dat zowel Toerisme Vlaanderen als Westtoer sterk investeren in manieren om de doorstroming te faciliteren, om de projecten met elkaar te

verbinden. Ik verwijs naar de vernieuwde routes, zoals de zes thematische autoroutes in de Westhoek, maar ook wandel- en fietsroutes. Ik verwijs naar apps, naar de informatiebakens bij de bezienswaardigheden die telkens verwijzen naar de infrastructuurprojecten in andere gemeenten en steden. Dat wat de Westhoek betreft.

Het ligt iets moeilijker voor de initiatieven buiten de Westhoek, omdat WO I daar natuurlijk niet het dominante thema is, wat het wel is in de Westhoek. Het is evident dat die aspecten ook daar aan bod kunnen komen en ook aan bod komen, en dat is zeker het geval met de kunststeden. Ook daar zijn er initiatieven om de diverse projecten met elkaar te verbinden. Ik denk bijvoorbeeld aan de Zilveren Helmenroute in Halen of De Groote Oorlog in de Scheldevallei.

Het is zo dat een vijf jaar lang volgehouden internationale communicatiecampagne om Vlaanderen met het thema WO I te verbinden, zeer ondersteunend werkt. Ik denk dat dit bijzonder goed is. Ik heb verwezen naar alle internationale initiatieven die genomen zijn. U hebt met eigen ogen kunnen zien dat wij het gastland waren op de World Travel Market en welke inspanningen daar geleverd zijn. Al onze buitenlandkantoren zetten er heel sterk op in.

Het is natuurlijk zo dat er geen tegemoetkomingen zijn voor de exploitatie van de diverse infrastructuurprojecten. Wel is het zo dat de exploitatieplannen, het businessplan dat men heeft in de diverse projecten, deel zijn van de beoordeling. Als er geen geloofwaardig project wordt ingediend, dan kan men buiten de prijzen vallen bij de toekenning van de subsidies.

Mijnheer Verfaillie, ik kan u bevestigen dat er geen plannen zijn – er is ook geen geld voor – om in de toekomst bij te dragen in de eigenlijke exploitatie. Het is de verantwoordelijkheid van de lokale initiatieven.

Mijnheer Vanlerberghe, ik heb me vlug even geïnformeerd. 15 maart is al een uitgestelde, ver vooruitgeschoven datum. Helaas, het zal niet mogelijk zijn om die nog te verschuiven. Ik heb er begrip voor dat u zegt dat het altijd dezelfde mensen zijn die daar moeten voor instaan, maar ik kan toch wel zeggen dat we zo ver mogelijk op voorhand hebben bekendgemaakt dat die tweede oproep er zou komen.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Ik ga heel voorzichtig zijn om te vermijden dat ik echt lijfelijk wordt aangevallen. Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het is onze indruk dat de meeste aandacht – en ik zeg niet dat het onterecht is – naar de 5 strategische projecten gaat. De collega's die op werkbezoek gaan naar de Westhoek, kunnen dat eens navragen bij de lokale besturen die we zullen bezoeken. Voor de publiciteit en andere dingen staan we voor een deel alleen en moeten we het alleen doen. Net zoals de 37 andere projecten vrezen we om tussen twee stoelen te vallen. Ik denk dat de heer Vanden Bussche dit ook zal ondersteunen. Minister, ik zou daarom speciale aandacht willen vragen, zowel bij Westtoer als bij Toerisme Vlaanderen. De zon moet voor iedereen schijnen en naast de 5 strategische projecten, moet men ook voldoende aandacht besteden aan de andere projecten.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Voorzitter, minister, om te vermijden dat de heer Verfaillie gaat lopen, zal ik het hierbij laten. We gaan de 'vijandelijkheden' staken.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Minister, u hebt de vinger op de wonde gelegd: de tussenschotten, de verschillende niveaus van publiciteit voeren, de afspraken. Toerisme Vlaanderen voert de buitenlandse campagne, maar het toerisme binnen de grenzen van Vlaanderen is ook een bevoegdheid van Vlaanderen die eigenlijk aan de provincies wordt toegekend, waarvoor u niet bevoegd bent. Dat is een dualiteit en maakt het overzicht over de

manier van publiciteit voeren in Vlaanderen moeilijk. Het televisieprogramma ‘Vlaanderen Vakantieland’ is daarvan een goed voorbeeld. Het is waarschijnlijk het enige programma in de hele wereld dat gaat over Turkije, over Italië enzovoort, maar niet ten volle over Vlaanderen zelf. Ik heb daar mijn bedenkingen bij, maar dat is een andere discussie, die we bij gelegenheid eens moeten voeren.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Verfaillie, om te vermijden dat u in ‘t geweer komt: we zullen uw bezorgdheden meenemen. Voor zover er nog kan worden verbeterd, zullen we dat doen.

Mijnheer Vanden Bussche, er is afstemming: Westtoer, Westhoek, Toerisme Vlaanderen. Die buitenlandpromotie kan nu eenmaal niet een puur lokaal, klein initiatief – met al mijn waardering en mijn respect daarvoor – in de schijnwerpers zetten. We zetten maximaal in op de doorverwijsfunctie. De heer Durnez zal het bevestigen: wie naar Flanders Fields komt, wordt toegeleid naar andere locaties in de Westhoek. Het is een toegangspoort waar massaal veel volk toekomt. Het is niet de bedoeling om die mensen uitsluitend in Ieper te houden, maar ze worden ook doorverwezen. Ik ben blij dat die geest en die sfeer daarin zitten.

Ik bepaal niet de inhoud van Vlaanderen Vakantieland. Het is trouwens nu een zaak van de provinciale toeristische organisaties. Het is niet juist dat Vlaanderen Vakantieland niet over het binnenland gaat, want er komen heel geregeld binnenlandse reportages aan bod.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de telmethode van het aantal personeelsleden met een migratieachtergrond bij de Vlaamse overheid - 814 (2013-2014)

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Minister, het is niet de eerste keer dat we in deze commissie een debat voeren over de nieuwe telmethode. De entiteiten moesten zelf bij hun medewerkers opvragen of ze een arbeidshandicap hebben of een migratieachtergrond. Dat gebeurde op basis van een vrijwillige registratie.

In 2013 heeft de dienst Emancipatie bij wijze van proefproject de anonieme en geautomatiseerde telling opgestart voor personeelsleden met een migratieachtergrond. Toen werd de piste van de vrijwillige registratie dus verlaten. We hebben het daar al eens over gehad, als ik mij niet vergis in oktober 2013, naar aanleiding van de nieuwe cijfers die toen naar boven kwamen.

De anonieme en geautomatiseerde telling houdt sowieso een professionalisering in, omdat die automatisch gebeurt, via een koppeling van het rijksregisternummer met de kruispuntbank. Daardoor kwamen er andere cijfers naar voren. Het was opvallend dat er, in tegenstelling tot bij de vrijwillige registratie, waarbij 3 procent personeelsleden met een migratieachtergrond werden geteld, bij de nieuwe telmethode 3,8 procent personeelsleden werd geteld.

Minister, het ging om een proefproject. Er werd gesteld dat de dienst Emancipatiezaken de resultaten in het najaar van 2013 verder zou onderzoeken en verfijnen. Is er reeds verder onderzoek en verfijning gebeurd inzake de nieuwe telmethode? Zo ja, welke resultaten leverde dit op? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd? Staat dit nog verder gepland? Is er een overzicht beschikbaar van de kosten en baten van de geautomatiseerde telmethode versus de vrijwillige registratie? Zal, ten slotte, de omzendbrief van 14 april 2009 over de vrijwillige registratie worden aangepast?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Loor, 3 procent is het aandeel personen met een migratieachtergrond volgens de vigerende telmethode, namelijk de telmethode via de vrijwillige registratie, 3,8 procent slaat op de cijfers personen met een migratieachtergrond volgens het systeem van de anonieme en geautomatiseerde telling, dankzij een uitwisseling met de Kruispuntbank Sociale Zekerheid. De cijfers gaan over 2012.

Er was een onderzoek van het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA) dat aantoonde dat het systeem van de vrijwillige registratie een onderschatting is van het aantal personeelsleden met een migratieachtergrond. Het is duidelijk dat de twee telmethodes tot een significant verschil komen.

Er is verder onderzoek gebeurd door de dienst Emancipatiezaken met betrekking tot die nieuwe telmethode die nog in proef was. Daaruit blijkt dat die proeftuin een aantal voordelen biedt. Ten eerste is het systeem van de anonieme en geautomatiseerde telling authentiek, omdat het een beroep doet op authentieke bronbestanden. Er is namelijk een uitwisseling met het rijksregister. Ten tweede is het telsysteem betrouwbaarder en accurater. Het geeft een realistischer beeld van de vertegenwoordiging van mensen met een migratieachtergrond. Het is, ten derde, ook ‘matuur’ omdat het een beroep doet op bestaande externe databanken die de nodige correcte informatie kunnen leveren. Ten slotte – niet onbelangrijk – is de methode veilig en conform de privacywetgeving. Het is geenszins de bedoeling om informatie op individueel niveau traceerbaar te maken: uit de telling komt enkel een anoniem en geaggregeerd percentage voort. Noch de Coördinatiecel Vlaams e-government (CORVE), noch de dienst Emancipatiezaken, noch de entiteiten hebben toegang tot de individuele informatie.

Ik bereid een nota aan de Vlaamse Regering voor met een voorstel om de nieuwe telmethode te implementeren in de Vlaamse overheid. Het is mijn bedoeling om dit nog aan de huidige regering voor te leggen. In die nota som ik de kosten en de baten op. De kosten zijn zeer laag. De kostprijs voor de connectie met het rijksregister bedraagt 6955 euro. Dat is de relatieve kostprijs van een telmethode waarvan ik daarnet de voordelen, de baten heb beschreven.

Ik zal ook voorstellen om het uitvoeringsbesluit van 24 december 2004 van de dienst Emancipatiezaken aan te passen om de anonieme en geautomatiseerde telmethode in samenwerking met CORVE en het rijksregister in te voeren vanaf 2015. Vanaf 2015 zou de vrijwillige registratie dus kunnen stoppen. Daardoor zouden diverse entiteiten heel wat minder werk hebben. Het zou ook minder aanleiding geven tot terughoudendheid. Je moet – anoniem – opgave doen van je migratieachtergrond. Het is een accurate telmethode dankzij de link die we maken met die databanken. Mijnheer De Loor, uiteraard zal, als het besluit eenmaal is aangepast, de nieuwe omzendbrief volgen om ervoor te zorgen dat de methode wordt geïmplementeerd. De methode zal centraal werken. Er moet in ieder geval een wijziging komen van de vigerende omzendbrief.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben er ook van overtuigd dat die nieuwe telmethode een verbetering en een professionalisering is. Ik heb dat ook gezegd in mijn vraagstelling. Ik meen me echter te herinneren dat dit cijfer van 3,8 een onderschatting is. Van 14 procent van de personeelsleden waren er immers geen gegevens beschikbaar, waardoor die match met de Kruispuntbank niet kon gebeuren. Zijn er al stappen gezet om dit bij te stellen?

Minister, u zegt dat we in 2015 de anonieme en de geautomatiseerde telling zullen veralgemenen. Wat gebeurt er dan met de streefcijfers? Worden die dan ook bijgesteld? Dat zou me wel logisch lijken.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Die databanken hebben niet altijd gegevens over de grootouders. Het gaat dus inderdaad om een kleine onderschatting. Het grote verschil zit nu in die 3 en 3,8 procent. In de feiten moet het nog iets meer zijn. Men kan echter maar werken met de data die in die banken zijn opgeslagen. We kunnen er niets bij verzinnen.

We werken met de huidige streefcijfers. Het zal wel de opdracht zijn van de volgende regering om nieuwe streefcijfers te bepalen. Als het streefcijfer nagenoeg of zelfs helemaal is bereikt, dan lijkt het me evident dat de lat hoger wordt gelegd. Dat zijn zaken die in het volgende regeerakkoord zullen worden opgenomen. Dat lijkt me de meest normale gang van zaken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het erkennen van verworven competenties (EVC) bij de Vlaamse overheid - 815 (2013-2014)

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Minister, de erkenning van verworven competenties (EVC) blijkt dode letter te zijn gebleven bij de Vlaamse overheid. Ik heb vernomen dat er geen enkele keer gebruik is gemaakt van de procedure. In uw beleidsbrief 2013-2014 verwijst u daarnaar. Daarin zegt u dat EVC te weinig wordt gebruikt en dat een evaluatie dus nodig is.

Minister, heeft die evaluatie al plaatsgevonden? Zo ja, wat zijn de resultaten daarvan? Zo niet, wanneer kunnen we die verwachten?

Zal de EVC-procedure nog deze regeerperiode worden bijgesteld zodat het eenvoudiger wordt voor entiteiten om hiervan gebruik te maken? Hoeveel pogingen zijn er geweest voor de opstart van een EVC-procedure? Hoeveel vragen van potentiële kandidaten voor een vacature bij de Vlaamse overheid over EVC heeft de VDAB beantwoord?

Welke inspanningen zijn er nog gebeurd voor de promotie van de EVC-procedure na de informatiesessies eind 2012, die werden gegeven voor leidinggevenden en selectieverantwoordelijken? Welke inspanningen zullen er nog gebeuren?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Loor, dit is een korte maar pertinente vraag. Wij delen op dat vlak wellicht samen met de commissie dezelfde bezorgdheid.

Het zijn de lijnmanagers van de diverse entiteiten van de Vlaamse overheid die bevoegd zijn voor de vaststelling van het personeelsplan, de vacantverklaring van een betrekking, de beslissing over de wijze waarop een betrekking wordt ingevuld, de beslissing over de toegangsvoorwaarden met inbegrip van de beslissing of naast kandidaten met het vereiste diploma, ook kandidaten met een EVC-toegangsbewijs in aanmerking komen voor een bepaalde vacante betrekking.

De Vlaamse overheid werkt met een attest van competenties voor een bepaalde functie, uitgereikt door de VDAB, dat zeven jaar geldig is. Het is niet de regering of het zijn niet de diverse vakministers die de betrekkingen vacant verklaren.

Ik had me voorgenomen om de EVC-procedure, die heel moeizaam tot stand is gekomen met heel grote terughoudendheid van de vakbonden, na twee jaar te evalueren. Ik vroeg me vanaf het begin af of we niet met een te omslachtige procedure zaten. Aangezien die procedure naar mijn mening te weinig wordt aangewend, heb ik beslist om een jaar vroeger dan gepland die

evaluatie uit te voeren. Het departement Bestuurszaken en de VDAB hebben samen die evaluatie voorbereid vanaf de eerste week van januari 2014 en hebben de evaluatie zelf opgestart op 17 januari met een online vragenlijst.

De doelgroep van die bevraging bestaat uit de HR-verantwoordelijken van de diverse entiteiten, het top- en middenkader en de voormalige leden van de EVC-werkgroep. De online bevraging peilt onder meer naar de bekendheid en naar de drempels bij de toepassing van de EVC-procedure. De bevraging zal worden afgesloten op 2 februari.

Het departement Bestuurszaken zal de resultaten van deze bevraging verwerken en mij een rapport met conclusies en beleidsaanbevelingen bezorgen. Het is mijn bedoeling om nog tijdens deze regeerperiode te starten met een bijsturing van de EVC-procedure omdat het duidelijk is dat de procedure onvoldoende resultaten oplevert.

Er zijn in totaal drie pogingen geweest tot opstart van een EVC-procedure, waarvan één succesvol was tot nu toe: die over communicatie bij de VDAB. Daarvoor was er een protocol van akkoord door het Algemeen Christelijk Vakverbond (ACV) en het Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt (VSOA). Er was geen akkoord van de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD). Geen enkele vakbond heeft een akkoord verleend aan de procedure, die grondig was voorbereid door De Scheepvaart, afdeling personeel en communicatie. Het voorstel is ingetrokken en leidt dus ook niet tot resultaten. Dat is een heel zwak resultaat, één procedure waarbij gebruik wordt gemaakt van elders verworven competenties.

Er zijn veel inspanningen gebeurd ter promotie van de EVC-procedure. Het zwaartepunt daarvan lag in het najaar van 2012. Er zijn informatiesessies gehouden in november 2012 voor alle HR-medewerkers en alle personeelsverantwoordelijken. Er is een webbluik gelanceerd op www.bestuurszaken.be over het erkennen van verworven competenties. Er zijn nieuwsberichten op de koepelsite. Er is een mailing gedaan naar de topambtenaren en de hoofden van de Managementondersteunende Diensten (MOD). Er is een link op de website van de VDAB. Daarnaast is er ook permanent informatie te vinden op de website www.evcvlaanderen.be.

Op 21 januari 2014 ontvingen alle HR-verantwoordelijken, top- en middenkader, en de leden van de werkgroep EVC een uitnodiging tot deelname aan de onlinebevraging om te kunnen overgaan tot de evaluatie. Met die bevraging breng ik de EVC-procedure opnieuw onder de aandacht van de betrokkenen. Ook verscheen op 22 januari 2014 op het interne Yammer-netwerk voor hr-verantwoordelijken een bijkomende oproep voor deelname aan de bevraging in het kader van de evaluatie van de EVC-procedure.

Ik wacht het rapport af omdat er aanbevelingen in zullen staan. We moeten het rapport niet afwachten om te weten dat de procedure na een jaar onvoldoende ingang heeft gevonden. Niet dat ik spectaculaire resultaten had verwacht, maar één goedgekeurde procedure is echt te weinig. Ik neem aan dat iedereen hier die mening deelt. Er schiet dus maar één oplossing over en dat is overgaan tot een wijziging. Het zal bijzonder moeilijk zijn, zo niet uitgesloten, om daarover een akkoord te vinden met de vakbonden. We hebben dat nu geprobeerd. We hebben dat gedaan. Ik vraag me af of iedereen akkoord gaat om de procedure efficiënter en moderner te maken zodat ze effectief kan worden. Dat is niet onbelangrijk in het kader van de debatten die we hier hebben gevoerd, onder andere op basis van de vragen van mevrouw Zamouri, en van uw vraag, mijnheer De Loor, over de tewerkstelling van personen met een migratieachtergrond, waar bij uitstek mensen kunnen solliciteren voor jobs, ook al beschikken ze niet over het vereiste diploma, maar hebben ze wel de vereiste competentie.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Ik ben blij te vernemen dat die evaluatie is opgestart sinds vorige week. Die loopt tot 2 februari. Minister, kunt u ons ook op de hoogte houden van de resultaten daarvan en de aanbevelingen die daar eventueel uit voortvloeien? Een aanpassing van de huidige EVC-procedure dringt zich op, maar anderzijds is er ook een promotie nodig

zodat alles in verband met EVC wordt gedynamiseerd, en dat we niet beperkt blijven tot één activiteit.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Loor, het is geen probleem om de commissie op de hoogte te houden. We moeten nagaan of we alleen een evaluatie of al meteen ook een voorstel van aanpak brengen. Ik zal er in elk geval voor zorgen dat er kan worden teruggekoppeld. We zullen bekijken of dat in twee keer moet en of we meteen de aanbevelingen erbij voegen voor de nieuwe aanpak.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■